

- впровадження солідарно-накопичувальної системи передбачає, що частина внесків, які здійснювались до солідарної системи, будуть спрямуватися до накопичувальної. Таким чином, дефіцит ПФУ зростає, і на даному етапі без додаткових коштів з Державного бюджету України не обійтись;

- у зв'язку з відсутністю дієвого інструментарію щодо встановлення контролю за розміщенням та використанням пенсійних накопичень громадян у населення сформоване недовірливе ставлення населення до добровільного страхування. Необхідним є створення фонду гарантування пенсійних вкладів, висунення жорстких умов до компаній з управління пенсійними активами.

Таким чином, при розробці положень пенсійної реформи слід враховувати досвід зарубіжних країн, зокрема, щодо умов, які повинні характеризувати готовність країни до її проведення:

- забезпечення мінімізації негативних наслідків від запровадження накопичувальної системи пенсійного страхування на солідарну пенсійну систему;

- забезпечення економічного зростання, мінімального інфляційного півня, зростання розміру заробітної плати;

- розробка належного інформаційно-консультаційного забезпечення населення щодо реформи для запобігання негативного їх налаштування до впроваджених заходів.

Сочивець Б.В., студент,

Київський національний університет технологій та дизайну

ВИДИ РИЗИКІВ В УПРАВЛІННІ ФІНАНСОВОЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА

В умовах фінансово-економічної кризи, підприємства потребують детального дослідження системи управління фінансовими ризиками та їх впливу на фінансову безпеку підприємства. Проблема управління ризиками є одним з ключових напрямків діяльності сучасного суб'єкта господарювання.

Скорочуючи ризики, підприємство підвищує ефективність виробництва, рівень управління, а, отже, підвищує рівень фінансової безпеки.

Серед ризиків підприємств всіх форм власності, фінансові ризики є основними, оскільки ставлять під загрозу подальшу успішну діяльність підприємства. Їх дія зумовлює зниження фінансових результатів і фінансової стійкості підприємства. Функціонування підприємства, з точки зору впливу зовнішніх факторів, постійно знаходиться під впливом загроз зниження ефективності та погіршення фінансового стану внаслідок можливого порушення необхідних для його діяльності галузевих, регіональних або міжгалузевих зв'язків. Разом з тим до факторів ризику відносяться лише ті зміни, які є непередбачуваними з точки зору підприємства. Загалом загроза зниження фінансової стійкості та рівня фінансово-економічної безпеки підприємств всіх форм власності може визначатися наступними причинами: раптові зміни, які настали внаслідок зміни зовнішнього середовища (підвищення цін, зміни законодавства, політичної та економічної ситуації в країні); втрата можливостей (вигідних для підприємства пропозицій); зміни особистих відносин між керівниками; зміни фізичних умов переміщення товарних, фінансових та трудових ресурсів між суб'єктами господарювання (аварії, зміни митних умов, виникнення нових кордонів).

Фінансові ризики зростають з розширенням обсягів фінансової діяльності, з прагненням керівництва підвищити рівень доходності фінансових операцій, з освоєнням нових технологій та методів виробництва.

Фінансовий ризик підприємства являє собою результат вибору його власниками альтернативного фінансового рішення, направлено на досягнення результату фінансової діяльності за ймовірності понесення збитку (фінансових втрат) у зв'язку з невизначеністю умов ведення бізнесу [1].

Аналізуючи фінансово-економічну безпеку підприємства та найбільш важливі види ризиків з боку виробничої діяльності підприємства, Г.Б. Клейнер, виділяє наступні види фінансового ризику та чинники їх виникнення [2]: ризик неповернення передплати постачальником, причинами якого є рішення

постачальника присвоєння отриманих в якості передплати коштів, неможливість їх виплати постачальнику з причини використання до розірвання договору; ризик неотримання або несвоєчасного отримання плати за реалізовану продукцію, причинами якого може бути прийняття споживачем рішення про використання призначеної для оплати суми на інші цілі, відсутність необхідних коштів; ризик неотримання зовнішніх інвестицій та кредитів з причини незадовільних вражень інвесторів або кредиторів відносно перспектив та можливостей підприємства, витоку негативної інформації, публікації відомостей, що загрожують репутації підприємства, різкого падіння курсу акцій підприємства, виступу споживачів з критикою продукції підприємства.

Під ризиком реалізації загрози фінансовій безпеці підприємства розуміють ймовірність настання події, яка призводить до порушення режиму функціонування фінансової системи підприємства та економічних втрат (збитків).

Оскільки фінансова безпека визначає граничний стан фінансової стійкості, в якому повинно знаходитися підприємство для реалізації своєї фінансової стратегії, характеризується здатністю підприємства протистояти зовнішнім та внутрішнім загрозам [3], в управлінні фінансовою безпекою підприємства вагоме місце необхідно відвести саме групі фінансових ризиків, серед яких за ступенем небезпеки вирішальну роль відіграє ризик зниження фінансової стійкості. Цей ризик генерується неефективною структурою капіталу, тобто високим значенням коефіцієнта співвідношення позичених і власних коштів підприємства.

Управління ризиком зниження фінансової стійкості є складовою загальної стратегії управління сталістю фінансового стану підприємства, а отже і рівнем його фінансової безпеки.

Ризик необхідно передбачати, прагнути знизити його значення до мінімального рівня. Управління ризиком на підприємстві визначається як процес підготовки та реалізації заходів, мета яких – зниження небезпеки прийняття помилкового рішення та зменшення негативних наслідків, небажаного розвитку подій в ході реалізації прийнятих рішень.

Під час розробки стратегії управління ризиком на підприємстві необхідно визначити дії, що відносяться до ризикових, оцінити можливі результати. Після цього необхідно виявити можливі ризики за напрямками та оцінити їх за видами, визначити ймовірність збитку, встановити допустимий рівень ризику. Попереднє рішення аналізується, оцінюється рівень ризику, і у випадку бажаного ефекту – розробляються заходи, спрямовані на зменшення рівня ризику до необхідних прийнятних значень.

Список використаних джерел:

1. Бланк И.А. Управление финансовой безопасностью предприятия / И. А. Бланк. – К.: Эльга, Ника-Центр, 2004. - 784 с.
2. Клейнер Г.Б. Предприятие в нестабильной экономической среде: риски. Стратегии, безопасность / Г.Б. Клейнер, В.А. Тамбовцев, Р.М. Качалов; под. общ. ред. С.А. Панова. - М.: ОАО «Изд-во «Экономика», 1997.-228с.
3. Петренко Л.М. Взаємозв'язок фінансової безпеки та фінансової стійкості підприємства / Л.М. Петренко // Економіка та підприємництво: [зб. наук. праць молодих учених та аспірантів. / відп. ред. І.В. Луняк]. – К.: КНЕУ, 2010. – Вип. 24. - С.226-234.

Тарасенко І.О., д.е.н., професор,

Коваль Р.П., студент,

Київський національний університет технологій та дизайну

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЕКОНОМІЧНОЮ БЕЗПЕКОЮ ПІДПРИЄМСТВА

На сучасному етапі розвитку ринкової економіки важливим завданням є розробка системи управління фінансово-економічною безпекою підприємства. Особливо ця проблема загострилася останнім часом, коли Україна переживає